

Een Bijbel-wetenschappelijk perspectief over “de “Opwarming van de aarde”

Rod J. Martin, Independent Researcher, Santa Clarita, California 91355. De berichtgeving in de media over het broeikaseffect is al meer dan twintig jaar aan het toenemen.

Belangrijke voorstanders zijn de Verenigde Naties, politici, milieuactivisten en beroemdheden. Vreemd genoeg heeft de kerk weinig te zeggen over deze kwestie en heeft men de Schrift nauwelijks gebruikt om het vermeende probleem te evalueren. Dit document identificeert de belangrijkste doelstellingen van de voorstanders van de opwarming van de aarde, en stelt een bijbels (**jonge-aarde creationistisch**) raamwerk voor om het probleem te evalueren, en benadrukt elementair wetenschappelijke gegevens met betrekking tot de beweerde claims. Er zal worden aangetoond dat de Bijbel voldoende raad biedt om Christenen in staat te stellen de beweringen van het broeikaseffect te evalueren en tot een betrouwbare positie te komen die in overeenstemming is met de werkelijke wetenschap. De bewering dat de activiteiten van de mens het broeikaseffect veroorzaken, zoals beschreven in de media en door zijn voorstanders, is een mythe. Er is geen reden om Bijbels of wetenschappelijk te vrezen voor de overdreven en misleidende claims van een catastrofe als gevolg van de toenemende niveaus van door de mens gemaakte koolstofdioxide (CO₂).

Trefwoorden: atmosfeer, Bijbels perspectief, koolstofdioxide, klimaatverandering, temperatuurstijging op aarde, gletsjerijs, broeikaseffect, planten.

Inleiding

--Al Gore beweert dat de grootste morele kwestie van onze tijd het broeikaseffect is. Daarnaast karakteriseert hij en anderen het broeikaseffect, waarvan hij denkt dat het voornamelijk door de mens wordt veroorzaakt, als een morele, ethische en geestelijke uitdaging. Deze beweringen staan in zijn dia presentaties, zijn boek en zijn film “An Inconvenient Truth”. Als hij gelijk heeft, moeten Christenen dit probleem onderzoeken en een sterke Bijbelse positie innemen. Morele, ethische en geestelijke kwesties zijn het domein van de kerk. Op zijn minst moet de opwarming van de aarde worden geëvalueerd om te zien of het inderdaad een morele kwestie is. Weinig Christelijke groepen hebben publiekelijk een standpunt ingenomen met betrekking tot het broeikaseffect. Twee groepen, van bekende evangelischen, legden niettemin in 2006 verklaringen af over het broeikaseffect. Half februari 2006 kwam het “Evangelical Climate Initiative (ECI)” uit ter ondersteuning van wetgeving om CO₂ te beheersen. Ze gaven een verklaring van vier bladzijden uit met de naam Klimaatverandering: een evangelische oproep tot actie (Evangelisch klimaatinitiatief, 2006). Later in 2006 publiceerde de Interfaith Stewardship Alliance (ISA) een 22 pagina's tellende verklaring met de titel: A Call to Truth, Prudence en Protection of the Poor: An Evangelical Response to Global Warming die aandringt op voorzichtigheid. Ook in 2006 waren verschillende leden van ECI aanwezig in een televisieprogramma van een uur dat de groeiende steun voor de opwarming van de aarde onder de evangelische Christenen beschrijft. Toen aan ECI-leiders werd gevraagd wat de Bijbel over deze kwestie te zeggen had, verwezen ze alleen naar algemene concepten van “zorg voor de schepping”, zoals: wees een goede rentmeester en berokken de armen geen schade. Een meer gedetailleerd begrip van “zorg voor de schepping” kan worden verkregen door het lezen van de bovengenoemde rapporten. Claim # 3 in het ECI-document is een goede samenvatting van de concepten. Beide evangelische groepen hebben hun toevlucht genomen tot deze concepten, maar beiden hebben ook verklaard dat zij een uitgesproken Christelijk perspectief wilden bieden voor het debat over het broeikaseffect. Zijn de zeer algemene concepten van “zorg voor de schepping” alle richtlijnen waarin de Bijbel voorziet? Zijn zorg voor de

armen en een verlangen om de aarde verstandig te bewerken uitsluitend Christelijke posities? Veel niet-Christenen delen ook deze zorgen. Dit artikel bevestigt deze bezorgdheid tijdens het zoeken in de Schrift om aanvullende raad voor een uniek christelijk perspectief. Er zal worden aangetoond dat de Bijbel een duidelijk kader biedt voor het evalueren van de beweringen van menselijk geproduceerde opwarming van de aarde en tot een geloofwaardige beslissing komen.

--Dit document is niet bedoeld om alle vragen over het broeikas effect te beantwoorden. Het primaire doel is om een Bijbels raamwerk te bieden voor het evalueren van de belangrijkste claims van pleitbezorgers van de opwarming van de aarde en om aan te tonen dat dit kader consistent is met de basiswetenschap. Het is duidelijk dat niet alle creationisten (mensen die geloven in de Schepping, Genesis 1 t/m 11) het eens zullen zijn met elke bewering in dit artikel. Hopelijk zullen geïnteresseerde creationisten hopelijk worden aangemoedigd om het Bijbelse en wetenschappelijke kader voor het begrijpen van dit probleem uit te breiden.

--De geestelijke implicaties voor het accepteren van evolutie zijn op welsprekende en uitvoerige wijze beargumenteerd door vele creationistische organisaties. Maar veel te lang werd het debat over "schepping" en "evolutie" door velen, zelfs in de kerk, als een abstract, academisch onderwerp gezien met weinig relevantie voor het echte leven. Door de mens veroorzaakte opwarming van de aarde is een direct product van evolutionair denken, en de potentiële effecten zijn van toepassing op het echte leven.

--Voorgestelde seculiere oplossingen voor de vermeende claims van het broeikas effect hebben rechtstreeks invloed op iedereen die afhankelijk is van fossiele brandstoffen voor zijn huidige levensstijl. Het probleem van het broeikas effect biedt Bijbelse creationisten de gelegenheid om niet alleen de effectiviteit van de Schrift in het aanpakken van de problemen van het leven te demonstreren, maar ook om te laten zien hoe het negeren van de Schrift tot onnodige, dure en schadelijke acties leidt. Het broeikas effect is een arena waar de strijd tussen Bijbelse waarheid en evolutionaire onwaarheden op dit moment woedt en iedereen op praktische manier zal treffen. In tegenstelling tot wat voorstanders zeggen, bestaat er geen consensus over het broeikas effect, het debat is nog niet voorbij en een Bijbels (**jonge-aarde creationistisch**) perspectief is nog niet veel besproken.

--God is de schepper van hemel en aarde. In Zijn Woord, de Bijbel, heeft God alle gebieden van het leven (familie, staat, kerk, wetenschap, mens, zonde, enz.) besproken. Gods Woord is waarheid. De openbaring die ons in de Schrift is gegeven, is voldoende om de mens in staat te stellen de wereld om hem heen te leren begrijpen en beslissingen te nemen die God zullen eren en de mensheid ten goede komen. Als een volgeling van Christus voor een uitdaging staat, moet hij eerst vragen: "Wat heeft God gezegd dat me zal helpen deze kwestie te begrijpen en op een manier te reageren die Hem eert?" Dit document is een poging om die vraag te beantwoorden met betrekking tot de vermeende kwestie van opwarming van de aarde.

Definitie van uitdrukkingen

--Voordat u verder gaat, is het handig om de volgende definities te presenteren. Deze definities worden eenvoudigweg vermeld om ze te verduidelijken, gemakkelijk te begrijpen en eenvoudig toepasbaar te maken.

Het Weer

--Het "weer" verwijst naar atmosferische omstandigheden op een bepaald tijdstip, bijvoorbeeld: temperatuur, vochtigheid, wind, barometrische druk, neerslag, enzovoort.

Het Klimaat

--Klimaat omvat de gemiddelde weersomstandigheden die aanwezig zijn op een bepaalde locatie in een bepaalde tijd van het jaar. Het klimaat wordt gemeten over meerdere decennia.

Verandering in het klimaat

--Klimaatverandering verwijst uiteraard naar veranderingen op lange termijn in de gemiddelde weersomstandigheden.

Opwarming van de aarde

--Het broeikaseffect is een bewering dat het oppervlak van de aarde opwarmt.

--Helaas gebruiken veel mensen, en de populaire media, de termen "klimaatverandering" en "broeikaseffect" vaak door elkaar. Zoals hierboven weergegeven, zijn dit geen synoniemen. Zowel klimaatverandering als het broeikaseffect worden vaak toegeschreven aan menselijke activiteiten zoals het verbranden van fossiele brandstoffen en het oogsten van bossen.

Grootste problemen

--Media-nieuws over het broeikaseffect is vaak verwarrend. Ongelijke termen worden door elkaar gebruikt (opwarming van de aarde en klimaatverandering), de wetenschappelijke problemen zijn onbekend voor het grote publiek (chemische analyse van ijskernen, verbleking van koraal, stagnatie in de oceaanstromen, etc.), en een ongebruikelijke mix van wetenschappelijke experts, politici, en beroemdheden die beweren dat verwoestende gevolgen zullen optreden als we hun advies negeren (grote vloedgolven, epidemieën, verdrinkende ijsberen, enz.). Er moet een middel worden gevonden om de verwarring en emotionele retoriek te doorbreken teneinde de kernproblemen en concepten te begrijpen. Door vast te stellen wat de voorstanders van de opwarming van de aarde willen beheersen wordt het probleem beter in beeld gebracht. Vanuit dit perspectief zijn twee kwesties van primair belang voor de voorstanders van de opwarming van de aarde: CO₂-emissies en het kappen van bossen. Ze willen zowel de CO₂-uitstoot als het kappen van bomen beheersen. Voorstanders van opwarming van de aarde zijn bezorgd dat bepaalde "BroeiKasGassen" (BKG), voornamelijk CO₂, door de mensheid worden geproduceerd in hoeveelheden die voldoende zijn om het klimaat op de lange termijn van de aarde nadelig te beïnvloeden. Ze beweren dat, sinds het begin van de industriële revolutie, het verbranden van fossiele brandstoffen het atmosferische gehalte aan CO₂ onnatuurlijk heeft verhoogd. Dit vertraagt op zijn beurt de emissie, door de aarde, van lange golf-straling en verhoogt de oppervlaktetemperatuur van de aarde kunstmatig. Dit wordt het GHG-(green house gas, oftewel broeikasgas effect) genoemd. Veel schadelijke en catastrofale omstandigheden zouden het gevolg zijn van deze temperatuurstijging, namelijk: smeltende ijskappen, stijgende zeespiegel, uitbreiding van de woestijnen, meer stormen, zwaardere stormen, het versnellen van het uitsterven van soorten,

toenemende bedreigingen door pest en andere ziektes. Als deze beweringen waar zijn, moeten we ons zeker zorgen maken.

--De voorgestelde oplossingen voor het vermeende probleem zijn om de CO₂-uitstoot te beheersen, het kappen en verbranden van bossen te verminderen en meer bomen te planten. Het Kyoto - protocol van de Verenigde Naties is ogenschijnlijk ontworpen om de CO₂-uitstoot te verminderen. Hoewel de Verenigde Staten zich niet bij de overeenkomst hebben aangesloten, hebben sommige staten wetgeving aangenomen om de CO₂-uitstoot te verminderen. Californië, bijvoorbeeld, heeft zich ertoe verbonden de uitstoot van broeikasgassen tegen 2020 terug te dringen tot het niveau van 1990. Sommige wetgevers vragen zich nu af hoe dit kan worden bereikt. Voordat ons land (USA) zich inzet om miljarden (waarschijnlijk biljoenen) dollars aan CO₂-reductie te spenderen, moeten we overwegen welk licht de Bijbel over deze kwestie kan uitstralen.

--Waarom zijn de voorstanders van de opwarming van de aarde zo bezorgd over het verbranden van fossiele brandstoffen en het kappen van bossen? Men moet in gedachten houden dat voorstanders van de opwarming van de aarde overwegend evolutionistisch zijn.

Al Gore geeft meteen toe dat hij een evolutionist is. Daarom geloven ze dat er een tijd was in het verre verleden dat de atmosfeer van de aarde een veel hoger percentage CO₂ bevatte (meer dan 21%) en geen zuurstof (O₂). Ze geloven dat de atmosfeer van de aarde alleen O₂ heeft ontwikkeld, als resultaat van fotosynthese, door planten of bacteriën. Voorstanders geloven dat bossen, met name tropische regenwouden, het grootste reservoir zijn voor het opslaan van koolstof en het genereren van zuurstof. Dit helpt hun sterke verlangen, om regenwouden te beschermen, te verklaren. Vanuit een evolutionair perspectief is het gemakkelijk te begrijpen waarom het behoud van bossen en het verminderen van CO₂ belangrijk is, zelfs als de geplande catastrofes ongegrond of overdreven zijn.

Het ontwikkelen van een bijbels raamwerk

--De meeste Christenen geloven terecht dat de Bijbel hun fundament is voor geloof en praktijk. Het bepaalt wat zij geloven en bijgevolg hoe zij zich gedragen. De Bijbel geeft een oprechte en absoluut betrouwbare richting aan voor elke morele kwestie die door de mensheid wordt ervaren. Het Bijbelse standpunt over morele kwesties zoals abortus en homoseksualiteit is duidelijk voor diegenen die de inspiratie van de Schrift accepteren en die de directe implicaties van de Schrift voor deze kwesties begrijpen, maar andere kwesties vereisen een doordachte studie van de Schrift. Met betrekking tot het broeikas effect biedt de Bijbel veel meer begeleiding dan concepten als "zorg voor de schepping". Het volgende is het voorstellen van een Bijbels raamwerk voor het evalueren van de beweringen betreffende het broeikas effect.

Fundament voor een Bijbelse interpretatie

--Dit artikel accepteert de volkomen verbale inspiratie van de Bijbel (alle woorden in de originele manuscripten zijn geïnspireerd) en volgt een literair interpretatieprotocol. Passages over de Schepping, de zondvloed en de toren van Babel worden als verhalend beschouwd in overeenstemming met de historisch-grammaticale benadering van de Schrift. De Bijbelwetenschappelijke beweging is zeer geïnteresseerd in het bepalen van de oorspronkelijke bedoeling van Bijbelse passages. Een gezamenlijk onderzoek door de "Creation Research Society" en het "Institute for Creation Research", genaamd Radio-isotopen en de "Age of the Earth", illustreert dit punt. Het onderzoeksteam omvatte

een Hebreeuwse geleerde, Dr. Steven Boyd, wiens taak het was om te bepalen of de verzen betreffende de schepping in Genesis verhalend of dichtend zijn, een kritische vraag. Als de passages poëzie zijn, dan illustreren ze slechts een geestelijke waarheid, maar als ze verhalend zijn, beschrijven ze echte gebeurtenissen en echte mensen. Dr. Boyd heeft vastgesteld dat Genesis 1:1 tot 2:3 een verhaal is met een waarschijnlijkheid van 99,996% met een betrouwbaarheidsniveau van 99,5%.

Relevante Bijbelse gegevens

--De Bijbel spreekt niet direct over wat wij het broeikaseffect noemen. Het biedt echter wel een raamwerk voor het evalueren van het essentiële van claims inzake opwarming van de aarde. Nogmaals, de discussie over de opwarming van de aarde concentreert zich op CO₂ (de atmosfeer) en bomen (planten). De Bijbel richt zich natuurlijk ook op de atmosfeer en planten. Het Bijbelse raamwerk voor het evalueren van het broeikaseffect wordt voornamelijk gevonden in Genesis. De bovengenoemde studie stelde vast dat Genesis 1:1 tot 2: 3 (de Schepping) een verhaal was. De studie bepaalde ook dat de zonsvloed (Genesis hoofdstukken 7 tot 9) ook verhalend is. Dit artikel zal in de samenvatting ook kort verwijzen naar de verspreiding van de volken bij de toren van Babel. Hoewel de genoemde studie de Toren van Babel niet evalueerde geloof ik dat, als de scheppingspassages en de zondvloed passages verhalend zijn, de toren van Babel ook verhalend is. Deze passages beschrijven echte gebeurtenissen en echte mensen. De volgende paragrafen bespreken heel kort passages met betrekking tot de atmosfeer en planten.

Het scheppen van de atmosfeer

--In Genesis 1: 1 wordt ons verteld dat "God de hemelen en de aarde schiep". Het scheppen omvat uiteraard ook de atmosfeer.

In feite, als de atmosfeer niet op Dag Eén was geschapen, was deze zeker aanwezig op Dag Twee toen God zeide:

"Genesis 1:6-8: 6.....Daar zij een uitspansel in het midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en wateren! 7 En God maakte dat uitspansel, en maakte scheiding tussen de wateren, die onder het uitspansel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspansel zijn. En het was alzo. 8 En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag.

Dat "uitspansel" was de atmosfeer waarin de vogels op dag vijf vlogen. Ongeacht de exacte dag, het centrale bijbelpunt is dat de atmosfeer werd geschapen, deze evolueerde niet. De atmosfeer was opzettelijk ontworpen en gemaakt door God om het leven te ondersteunen, inclusief planten, dieren en de mensheid die hij vervolgens schiep. In tegenstelling tot de evolutietheorie is de atmosfeer geen constant veranderende mix van gassen, die miljarden jaren geleden giftig waren voor het leven, maar nu geëvolueerd zijn tot het punt waarop het een hele reeks van leven kan ondersteunen. De oorspronkelijk geschapen atmosfeer bevatte de juiste hoeveelheid CO₂ voor de planten die op dag drie zouden worden gemaakt en voldoende zuurstof voor de binnenkort te scheppen dieren en de mensheid. Dit is een heel andere atmosferische geschiedenis dan het evolutie-verhaal. Een geschapen atmosfeer heeft een doel, stabiliteit en is robuuster dan een willekeurig ontwikkelde atmosfeer.

Het Scheppen van de planten

--Afgezien van alle andere redenen waarom God planten heeft geschapen, zegt de Bijbel specifiek dat Hij ze heeft gemaakt voor voedsel voor mensen en dieren, en dit wordt grotendeels genegeerd door voorvechters van de opwarming van de aarde (Genesis 1:29-30). Omdat alle dieren en de mensheid oorspronkelijk vegetariërs waren, werden planten gemaakt als een betrouwbare en duurzame bron van voedsel. Toen mensen vlees begonnen te eten, werden ze nog meer afhankelijk van de gewassen als voedselbron omdat de dieren die we eten allemaal meerdere kilo's aan gewassen moeten eten voor elk pond geproduceerd vlees. Als voorbeeld is de ratio met betrekking tot de graan-omzetting voor pluimvee ongeveer vier, terwijl dat voor rundvlees 15 is. Dit betekent dat een koe gemiddeld 6,8 kilo (= 15 pounds) voer (plantaardig materiaal) moet consumeren om één pond (0,454 kg) vlees te produceren. Naarmate de menselijke populatie groeit en naar verhouding meer mensen vleeseters worden, moet dus aanzienlijk meer land worden toegewezen voor landbouw.

--Overigens zijn de gebieden die het meest bruikbaar zijn voor de mens voor het produceren van eetbare planten en dieren niet de bossen, maar de vlakten. De bruikbare draagkracht van graslanden overtreft veruit de nuttige draagkracht van bossen. Denk bijvoorbeeld aan de miljoenen bizons, antilopen, elanden en beren die ooit de westelijke Grote Vlaktes bewoonden. Tegenwoordig produceren deze vlaktes recordhoeveelheden granen zoals maïs en tarwe, samen met andere eetbare gewassen. De meeste bossen, inclusief tropische regenwouden, zijn climax-gemeenschappen. Dit betekent dat nieuwe groei bijna wordt gecompenseerd door rottende vegetatie, met weinig tot geen netto winst. Hoewel het waar is dat het oogsten van bosproducten moet worden gedaan in overeenstemming met intelligent gebruik van dat ecosysteem, of dat de bossen periodiek worden gekapt en nieuwe groei mogelijk maken en een nuttig product opleveren, hebben ze weinig direct economisch voordeel voor de mensheid. Naarmate de menselijke populatie toeneemt, is het redelijk om bossen om te zetten in de productie van voedsel en bouw materiaal. Vanuit scheppingsperspectief is er niets heiligs aan het behoud van bossen. Ze moeten efficiënt en effectief worden beheerd ten bate van de mensheid. Desalniettemin is er weinig rechtvaardiging voor de moedwillige vernietiging van bossen voor economisch voordeel op korte termijn. Als rentmeesters die verantwoording verschuldigd zijn aan God, moeten we alle hulpbronnen op aarde beheren met een, Bijbels, lange-termijn perspectief.

--Er moet ook worden opgemerkt dat toen planten na de Scheppings-week begonnen te groeien en de aarde bedekten, ze CO₂ uit het milieu verwijderden. Planten op het land haalden CO₂ uit de atmosfeer terwijl planten in de zee CO₂ uit de oceaan verwijderden. Daarnaast hebben zeedieren, die carbonaatomhulsels ontwikkelden, ook CO₂ uit de oceaan verwijderd.

Opdracht tot heerschappij

--God heeft met opzet de mensheid geschapen om over de aarde te regeren, inclusief zowel de planten als de dieren. Volgens Genesis 1:26-29 werd de mens opgedragen om: de aarde te vullen, de aarde te onderwerpen en over de hele aardse schepping te heersen. Dit mandaat werd na de zondvloed herhaald aan Noach en zijn familie (Genesis 9:1-3). Genesis 2:15-16 geeft verder aan dat de mens aanvankelijk ook werd geboden om de Hof van Eden te cultiveren en te bewaren. Deze bevelen geven aan dat God de mens heeft aangewezen als zijn vertegenwoordiger op aarde. Na oorspronkelijk geschapen te zijn naar het beeld van God, is de mens op unieke wijze gescheiden van en verheven boven de rest van de schepping. De aarde is geschapen voor het welzijn van de mens, maar hij is uiteindelijk verantwoording verschuldigd aan God.

--Genesis 2:11-12 identificeert de locatie van goud, hars en onyx. Volgens Genesis hoofdstuk 4 hebben latere generaties vee grootgebracht, muziekinstrumenten ontwikkeld en gewerkt met brons en ijzer. God heeft de mensheid nooit berispt voor mijnbouw, landbouw, veeteelt of bomen kappen voor bouwprojecten. Al deze activiteiten maken deel uit van de aan de mens door God gegeven heerschappij over de aarde. Door de hele Schrift heen heeft God de mens echter herhaaldelijk bestraft voor ongehoorzaamheid aan Zijn morele geboden. Het eten van de verboden vrucht resulteerde in Gods vloek over zowel mens als de schepping. De goddeloosheid van de mensheid in de dagen van Noach leidde ertoe dat God alle ademende schepselen en mensen vernietigde, behalve de weinigen die in de ark werden gered. De zondvloed heeft ook het oppervlak van de aarde volledig her-bewerkt. Na de zondvloed verwarde God de talen van de mens omdat, onder andere, de mensheid in Mesopotamië bleef hangen in plaats van de aarde te vullen zoals hun was bevolen. Dit resulteerde in verschillende taalgroepen die langzaam over de aarde migreerden. Toen Israël ongehoorzaam was aan Gods morele geboden, stuurde hij hen in ballingschap en liet hun land begroeien met doornen. Het is nooit een morele kwestie geweest om de aarde te gebruiken voor het welzijn van de mensheid. God negeren en ongehoorzaam zijn aan zijn geboden is een morele kwestie.

De zondvloed in de dagen van Noach (Vernietiging van de aarde)

--De eenjarige zondvloed Genesis (Genesis 7:17 - 8:9) bedolf grote hoeveelheden planten en dieren. Tijdens de zondvloed waren er 40 dagen en nachten van zware regen, en de fonteinen van de diepte waren 150 dagen open. Deze stromingen voegden aanzienlijke hoeveelheden water toe aan de bestaande oceaan. Het is redelijk om aan te nemen dat meer water uit de fonteinen van de diepte (150 dagen) aan de oceaan is toegevoegd dan door de regen (40 dagen). Water uit de aarde is warm. De gemiddelde geothermische gradiënt is 1 ° F (0,6 ° C) voor elke 60 ft (18,3 m) diepte. Hoe dieper dit water voorkomt, zoveel te warmer zal het zijn. De Vloed heeft waarschijnlijk de temperatuur van de oceaan verhoogd. Zoals we later zullen zien, helpt een warme zee, volgend op de zondvloed, een ander belangrijk verschijnsel na de vloed te verklaren, de ijstijd. Volgens het verhaal van Genesis namen de wateren van de Vloed gedurende 150 dagen toe totdat alle hoge bergen op aarde overal bedekt waren tot een diepte van 15 el (ongeveer 22,5 ft) =6,9 meter. De wateren verdwenen vervolgens in nog eens 220 dagen terwijl de huidige continenten en bergen opkwamen uit de oceaan (Psalm 104:6-9). Gedurende deze tijd werden valleien en vlakten uitgesleten en werden de belangrijkste drainagesystemen gevestigd.

--Noach, zijn familie en de dieren verbleven in de ark gedurende de vijf maanden dat de wateren toenamen, evenals de zeven maanden terwijl het water zich terugtrok. God stond niemand toe om de ark te verlaten voordat de aarde was opgedroogd en er een voldoende aantal planten groeide om voedsel te verschaffen voor al het leven in de ark. Het is belangrijk om te onthouden dat tijdens de zondvloed alle landplanten vernietigd werden, toch was er voldoende zuurstof in de atmosfeer, voor al het leven in de ark, om te ademen. Na de zondvloed begonnen planten weer te groeien en de aarde te bedekken, net zoals ze deden ten tijde van de Schepping. Bij de Schepping en onmiddellijk na de zondvloed, toen de planten net begonnen de aarde te bedekken, was er geen tekort aan zuurstof in de atmosfeer. God zorgde voor genoeg zuurstof in de oorspronkelijke atmosfeer om het leven te ondersteunen gedurende de gehele duur van de aarde. Dit benadrukt het feit dat planten niet nodig zijn voor het genereren van zuurstof. In het deel over CO2 zal meer over dit onderwerp worden gezegd. Planten zijn echter essentieel als voedsel voor mens en dier. Bovendien stabiliseren planten de bodem, bieden ze habitat (natuurlijke woonplaatsen) voor verschillende dieren en zijn ze niet alleen een bron van medisch nuttige geneesmiddelen, maar ook voor inspiratie en schoonheid.

--Toen de planten opnieuw de aarde bedekten, zowel op het land als in de zee, haalden ze opnieuw CO₂ uit het milieu. Op een vergelijkbare manier verwijderden de dieren met een omhulsel CO₂ uit de zee.

Terzijde: Tijdens de zondvloed zouden alle mensen en dieren in de ark, volgens de huidige definitie, geclassificeerd zijn als "bedreigde diersoorten". Alle dieren van tegenwoordig zijn afstammelingen van één of "een paar" (= mannetje en vrouwtje) die door de ark werden gedragen. Planten werden niet bedreigd.

--Planten, begraven in afzettinggesteenten tijdens de zondvloed, bestaan nu als fossiele brandstoffen. Steenkool, olie, gas, teerzand en oliehoudend gesteente zijn allemaal gedeeltelijk ontbonden plantmateriaal. Wanneer fossiele brandstoffen tegenwoordig in ovens en motoren worden gebruikt, verbranden we planten die vóór de Zondvloed leefden en groeiden. De CO₂ die vrijkomt bij het verbranden is afkomstig uit de atmosfeer van vóór de Zondvloed en uit de oceaan. Zelfs seculiere (wereldse) wetenschappers erkennen dat fossiele brandstoffen overblijfselen zijn van vroegere planten en verbranding ervan geeft energie vrij die lang geleden was opgeslagen. Het argument over het verbranden van fossiele brandstoffen versus ethanol (zit in bomen) kan worden gereduceerd tot de vraag of het het beste is om oude planten of nieuwe planten te verbranden. Het verbranden van oude planten (fossiele brandstoffen) is veel efficiënter en daarom 'groen'.

--De enorme fossiele carbonaatformaties, die over de aarde worden gezien, bevatten overblijfselen van dieren van vóór de zondvloed. Ongeveer 15-20% van de sedimentaire gesteenten is wereldwijd carbonaat. Rekening houdend met het totale volume fossiele brandstof opgesloten in gesteente en in het volume aan carbonaatgesteenten, kan worden gezien dat een significante hoeveelheid CO₂ is verwijderd uit de pre-zondvloed omgeving (atmosfeer en oceaan) en opgesloten is in sedimentaire formaties. Een ander belangrijk volume CO₂ is sinds de zondvloed verwijderd en zit vast in planten en dieren die zich vervolgens hebben ontwikkeld. Als gevolg van het begraven van een groot deel van het planten- en dierenleven op aarde, heeft de zondvloed waarschijnlijk veel grotere veranderingen in de atmosferische gassen veroorzaakt dan enig huidig scenario van opwarming van de aarde.

--Na de zondvloed verzekerde God Noach dat er geen andere wereldwijde water-catastrofe zou zijn zolang de aarde zou blijven bestaan (Genesis 8:22). Volgens deze belofte zal "zaaitijd en oogst, en koude en hitte, en zomer en winter, en dag en nacht, niet ophouden". Langs dezelfde lijn vermeldt Petrus dat in de laatste dagen mensen zullen zeggen dat "alles doorgaat zoals het was vanaf het begin" (2 Petrus 3:3-7). Christus vermeldde ook dat in de dagen voorafgaand aan Zijn tweede komst alles routinematig zou doorgaan, "net als in de dagen van Noach" (Mattheüs 24:37-39). Uit deze verzen blijkt dat, tot de "Verdrukking" plaatsvindt, er geen wereldwijde catastrofe de aarde zal beïnvloeden. De opwarming van de aarde wordt, door de radicale milieuactivisten en de media, beschreven als een wereldwijde catastrofe. De verdrukking uit Openbaring bevat zeker gebeurtenissen die klinken als enkele van de verschrikkelijke voorspellingen die verband houden met het broeikaseffect. In tegenstelling tot het broeikaseffect wordt de "Verdrukking" rechtstreeks door God geïnitieerd als een oordeel over de zondige mensheid en is het een plotselinge, geen geleidelijke, verandering. Mensen die de Verdrukking ondergaan, realiseren zich dat het van God komt, als gevolg van hun zondige gedrag, maar ze weigeren opzettelijk om zich te bekeren. We moeten de claims van het broeikaseffect niet verwarren met de Verdrukking.

Gods controle over de schepping

--God heeft de absolute controle over Zijn schepping. Hij is de Schepper (Genesis 1 en 2). God vernietigde zijn schepping in de dagen van Noach met een wereldwijde vloed (Genesis 7-9).

God bepaalt de grens voor de zeeën (Job 38:8-11, Psalm 104: 9, Jeremia 5:22) en beheerst het weer: bliksem (Job 28:26, 37:3), hagel (Job 38:22, Psalm 147:17, Haggai 2:17), regen (Job 28:26, 37:6, Psalm 147:8) en sneeuw (Job 37:6, 38:22, Psalm 147:16). Op een dag zal God deze aarde vernietigen en een nieuwe hemel en een nieuwe aarde vestigen (Openbaring 21:1). De mens heeft geen controle over het weer en deze huidige aarde is tijdelijk.

Samenvatting van het Bijbelse raamwerk

--In gedachten houdend dat de verhalen van Genesis over de schepping en de Zondvloed verhalend zijn (ze beschrijven echte historische gebeurtenissen), kan het hierboven besproken Bijbelse raamwerk als volgt worden samengevat:

De week van de Schepping

1. CO₂ en O₂ werden vroeg in de Scheppings-week geschapen. Geen van deze gassen is geëvolueerd.
2. Planten werden voornamelijk gemaakt voor voedsel.
3. De mens werd heerschappij over de aarde gegeven.
4. De aarde is geschapen voor gebruik, plezier en bezigheid van de mens als hij God eert.
5. De mens is noch een dierlijk, noch een toevallige bijkomstigheid van evolutie.

Tussen de Schepping en de zondvloed

1. Na de schepping worden de planten, zowel in de zeeën als op het land, vermenigvuldigd over de hele wereld.
2. Dieren met carbonaatomhulsels vermenigvuldigden zich ook wereldwijd.
3. De bovenstaande groei verwijderde CO₂ uit de omgeving en verving het door O₂.

De Zondvloed

1. De zondvloed heeft grote hoeveelheden water (waarschijnlijk warm) aan de oceaan toegevoegd.
2. De Zondvloed begroef grote hoeveelheden planten.
3. Planten begonnen te groeien tijdens de laatste helft van de Zondvloed, toen het water zich terugtrok.

Na de Zondvloed

1. Planten en dieren, zowel zee als land, beginnen zich opnieuw wereldwijd te vermenigvuldigen.
2. Groeiende planten en dieren met een omhulsel verwijderden CO₂ uit de omgeving en voegden O₂ toe aan de omgeving.
3. Onder de invloed van temperatuur, druk en een O₂-loze omgeving worden de begraven planten fossiele brandstoffen.

Opmerking: God heeft de absolute controle over de aarde en alles wat het bevat, niet de mens.

--Zoals je kunt zien, heeft de Bijbel nogal wat te zeggen over atmosferische gassen en planten. Dit Bijbelse raamwerk heeft rechtstreeks te maken met ons begrip van de opwarming van de aarde en de klimaatverandering. De atmosferische gassen werden geschapen, ze evolueerden niet. We moeten niet verwachten dat de soorten atmosferische gassen bij de schepping wezenlijk anders zijn geweest dan dat ze nu zijn. Het is onwaarschijnlijk dat de atmosfeer bij de Schepping gassen bevatte die niet aanwezig zijn in de huidige atmosfeer. Zuurstof is duidelijk aanwezig sinds de Schepping en is waarschijnlijk toegenomen naarmate CO₂ afnam. De bijdrage aan atmosferische gassen door vulkanen, vanaf de schepping tot heden, is onbekend. Wat wel bekend is, is dat CO₂ opgeslagen in planten en dieren met een omhulsel, die vóór de zondvloed bestonden, nu wereldwijd in afzettingsgesteenten is opgeslagen. De planten van vóór de zondvloed bestaan momenteel als fossiele brandstoffen en de dieren met een omhulsel bevinden zich in carbonaatafzettingen. We weten ook dat momenteel levende planten en dieren met een omhulsel extra CO₂ uit de omgeving hebben gehaald. Als gevolg van de enorme hoeveelheid fossiele brandstoffen en carbonaatgesteenten is het daarom zeer waarschijnlijk dat de huidige atmosfeer meetbaar minder CO₂ bevat dan de atmosfeer ten tijde van de schepping en een overeenkomstig hogere O₂-concentratie. De poolzeeën zijn vrij koud vandaag. In de jaren sinds de zondvloed is de warme oceaan wereldwijd geleidelijk aan de polen afgekoeld. God schiep de aarde voor gebruik door de mens. De mens ontving een opdracht van God om de aarde te beheren, inclusief de planten en dieren. Dit omvat oude planten en nieuwe planten. De mens heeft het recht om de aarde te gebruiken voor het welzijn van de mensheid, maar op een redelijke manier die God eert.

--In Tabel 1 vergelijken we schepping en evolutie op verschillende punten die relevant zijn voor onze discussie.

Tabel 1. Kwesties die relevant zijn voor het klimaat op aarde binnen de scheppings- en evolutiemodellen.

Kwestie	Schepping	Evolutie
O ₂ in originele atmosfeer	Kleiner dan 21%	0%
Bron van huidige O ₂	Geschapen	Product van fotosynthese
CO ₂ in originele atmosfeer	Kleiner dan 0,03%	Groter dan 21%
Bron van planten	Geschapen	Geëvolueerd
Waarde van planten	Voedsel	Genereren van O ₂
Doel van de aarde	Het huis van de mens	Doelloos

Bron van de mens	Geschapen	Geëvolueerd dier
Doel van de mens	Rentmeester	Doelloos
De relatie van de mens met dieren / planten	Heerser	Gelijkwaardig
Bron van fossiele brandstoffen	Planten	Planten

--Schepping en evolutie zijn het slechts over één punt eens. Fossiele brandstoffen waren ooit planten. Het bovenstaande raamwerk biedt aanzienlijk meer diepgang dan concepten voor “zorg voor de schepping”. De waarde van dit raamwerk zal duidelijker worden als we enige basiswetenschappen beschouwen met betrekking tot het broeikaseffect.

Wetenschap met betrekking tot broeikaseffect

--Laten we nu eens kijken naar één of andere basiswetenschap met betrekking tot problemen met de opwarming van de aarde. Vier thema's worden besproken: gletsjers, CO2, klimaat en temperatuur. Deze onderwerpen zijn gekozen omdat ze cruciaal zijn voor het argument van de opwarming van de aarde. We zullen deze secties bezien vanuit een Bijbels wetenschappelijk perspectief. Hierna passen we de wetenschappelijke gegevens in in het Bijbelse kader dat eerder is besproken in een poging een alomvattend perspectief op het broeikaseffect te ontwikkelen.

Gletsjers

--Als bewijs dat de aarde opwarming ervaart, wijzen de voorstanders op de smeltende gletsjers over de hele wereld. Aangezien dit het eerste en sterkste argument is dat wordt aangeboden door Al Gore, de Verenigde Naties en andere voorvechters van de opwarming van de aarde, is het gepast enige tijd te besteden aan het bespreken van gletsjers. De gletsjers die over de hele wereld zijn blijven bestaan zijn overblijfselen van de ooit uitgebreide ijstijd. De IJstijd wordt slecht begrepen. Hoewel er veel op evolutie gebaseerde theorieën zijn ontwikkeld om uit te leggen hoe een ijstijd wordt geïnitieerd, is geen enkele theorie bevredigend. De meest populaire theorie op dit moment is de astronomische theorie. Volgens deze theorie combineren kleine veranderingen in de aardbaan, kanteling en schommeling ongeveer elke 100.000 jaar om een koudere winter te creëren, vooral aan de polen. Voorstanders van deze theorie geloven dat als de winters kouder zijn, de gletsjers zullen groeien en zich verder zullen ontwikkelen. Zulke omstandigheden zouden, als ze daadwerkelijk zouden voorkomen, niet een ijstijd beginnen, maar alleen aan een “koude” tijdperk.

--Een ijstijd wordt gekenmerkt door dikke, uitgebreide ijsgletsjers en berggletsjers bevorderen. Het onmisbare ingrediënt voor een gletsjer is veel sneeuw. Massale neerslag van sneeuw vereist enorme verdamping van zeewater. Enorme verdamping komt alleen voor bij warm water. Waterverdamping neemt exponentieel toe met de temperatuur. Dus vereist een ijstijd warme zeeën in de nabijheid van de polen. De enige uitvoerbare verklaring voor een ijstijd is duidelijk en grondig uitgelegd door Oard. Wereldwijde warme zeeën, na de zondvloed, zouden optimale omstandigheden bieden voor het initiëren van de ijstijd. Het zou zijn geweest als een zoetwatermeer effect met sterke stormen. Oard,

een meteoroloog, schatte dat 500 tot 700 jaar nodig zou zijn geweest om de ijstijd zijn maximum te laten bereiken. Gedurende deze tijd zou er meer sneeuw zijn geprecipiteerd in de winter dan er gesmolten zou zijn in de zomer. Bijgevolg zou de sneeuwbedekking in dikte en zijdelingse omvang zijn toegenomen. Naarmate de poolzeeën afkoelden, zou minder verdamping zich hebben vertaald in minder sneeuw en uiteindelijk zou de sneeuwval gelijk zijn aan smelten, waardoor de omvang van de ijstijd wordt gestabiliseerd. Verdere afkoeling van de zeeën zou hebben geleid tot meer smelten dan sneeuwaccumulatie en de gletsjers zouden zich hebben teruggetrokken.

Omschrijving grafiek van Fig. 1: De verticale as geeft waterdampcapaciteit aan in grammen per kubieke meter met een schaal van 0 tot 40. De horizontale as geeft de temperatuur aan in graden C met een schaal van -40 tot + 30. Naarmate de temperatuur stijgt neemt de waterdampcapaciteit, niet evenredig, maar exponentieel toe.

Fig. 1. Grafiek van waterdampcapaciteit bij verzadiging (11% relatieve vochtigheid) versus temperatuur. Let op de capaciteitsvermindering van 60% als de temperatuur afkoelt van 10 ° C tot -2 ° C.

Op natuurlijke wijze zal de gletsjer groei en terugtrekking enigszins grillig zijn geweest, omdat de jaarlijkse stormen in intensiteit variëren. Tegenwoordig zijn de poolgebieden net woestijnen vanwege de koude zeeën. Het hoogste ijsplateau van Antarctica ontvangt slechts ongeveer 2,5 cm neerslag per jaar. Vandaag zijn de poolgebieden als woestijnen als gevolg van de koude zeeën. Zelfs Gore erkende dit feit. Het neerslagpercentage van vandaag laat onvoldoende tijd toe om de bijna twee mijl (3,2 km) gletsjerdikte te verzamelen in een bijbels tijdsbestek.

--Er is overweldigend bewijs dat glaciële ijskappen ooit het grootste deel van Canada bedekten, en zich uitstrekten tot ver in het zuiden van het noorden van Washington, Illinois, Ohio, New York en New England. Gletsjers bedekten ook een groot deel van Siberië en Noord-Europa. De enorme ijskappen die deze gebieden bedekten, smolten voorafgaand aan de historische tijden. In feite versmolt het grootste deel van het ijs in het verre verleden. Als bevestiging dat enorme volumes glaciaal ijs in het verleden zijn gesmolten, is er sterk geologisch bewijs dat de oceaanniveaus enkele honderden voet (61+ m) zijn gestegen. Het is duidelijk dat al dit smelten plaatsvond lang voordat de mens op grote schaal fossiele brandstoffen begon te verbranden. Met andere woorden, het smelten van het ijs is al duizenden jaren aan de gang en de mensheid was niet de oorzaak. Het grootste deel van het smelten en de daaropvolgende stijging van de zeespiegel vond plaats lang voor de recente toename van CO₂ in de atmosfeer.

--Overigens leveren gezonken mediterrane steden (steden aan, en nu in, de Middellandse zee verzonken) ook historisch bewijs voor stijgende zeespiegels. Bijvoorbeeld, het oude Alexandrië verdween ongeveer 1.600 jaar geleden uit de geschiedenis. Het werd later in 1999 door Franck Goddio ontdekt, direct voor de kust van het huidige Alexandrië in ongeveer 15 ft (4,6 m) water. Het vestingeiland van het oude Tyrus werd vernietigd door Alexander de Grote in 322 voor Christus. De ruïnes van het oude Tyrus liggen nu voor de kust in ongeveer 6,1 m water. Andere Mediterrane steden kunnen ook worden genoemd. Uit dit bewijs blijkt dat de Middellandse Zee de laatste 2000 jaar ongeveer 1 voet (0,3 m) per 100 jaar is gestegen. Deze gemiddelde stijging van het zeeniveau is groter dan de schattingen van de stijging in de afgelopen 100 jaar (10-25 cm). Blijkbaar neemt de zeespiegelstijging met de tijd af. Het niveau van de Middellandse Zee steeg omdat smeltende gletsjers water aan de oceanen toevoegden.

--Samenvattend, de Bijbelwetenschap is de enige uitvoerbare verklaring voor een ijstijd: warme poolzeeën die volgen op Noach's zondvloed. Het biedt ook een redelijke verklaring voor het einde van de ijstijd en de daaropvolgende ervaren grootschalige glaciale smelt en dus afkoelende zeeën. In tegenstelling tot wat de voorstanders van opwarming van de aarde zeggen, smolten de gletsjers omdat de zeeën afkoelden, niet omdat de zeeën warmer werden. Aangezien de zeeën bijna 71% van het aardoppervlak uitmaken en 1.000 keer meer warmte bevatten dan de atmosfeer, zijn ze duidelijk een belangrijke variabele bij het bepalen van de aardtemperatuur en de verschillende klimaten. Op het eerste gezicht klinkt dit misschien ongelooflijk, maar het is in overeenstemming met het Bijbelse verslag en de wetenschap. Bijbels gezien, er is slechts één ijstijd geweest en het was een direct en onvermijdelijk gevolg van de zondvloed. Smeltende gletsjers zijn niets nieuws. Het indrukwekkende smelten van de gletsjers sinds het hoogtepunt van de ijstijd was niet te wijten aan een toename van CO₂, opwarming van de oceanen of wat de mens ook had gedaan. Waarom zouden we nu denken dat de mens verantwoordelijk is voor het smelten van gletsjers? Het is duidelijk dat smeltende gletsjers geen bewijs zijn van de opwarming van de aarde.

Koolstofdioxide

--CO₂ wordt beschreven als een verontreinigende stof door voorstanders van de opwarming van de aarde. In 2007 oordeelde het Hooggerechtshof dat de Amerikaanse Environmental Protection Agency (EPA) de bevoegdheid heeft om broeikasgassen van voertuigen te reguleren. Dit was de conclusie van een rechtszaak die werd ingediend door verschillende staten, waaronder Californië, die bezorgd waren dat de federale regering niet genoeg deed om een ramp voor de opwarming van de aarde af te wenden. Na het bespreken van dit probleem, stelde de EPA voor om CO₂ als een verontreinigende stof te reguleren volgens de Clean Air Act.

--Wat is precies een luchtverontreinigende stof? In het verleden werd een luchtverontreinigende stof gedefinieerd als verontreiniging van de lucht door schadelijke gassen en kleine deeltjes vaste en vloeibare materie (deeltjes) in concentraties die de gezondheid in gevaar brengen. Voldoet CO₂ aan de beschrijving van een luchtverontreinigende stof? De volgende discussie zal aantonen dat CO₂ geen vervuilende stof is.

--Bij welke concentratie kan CO₂ worden beschouwd als een gevaar voor de gezondheid (het punt waar het een luchtverontreinigende stof zou zijn)? Dit is een kwestie van kritisch belang voor ondergrondse mijnwerkers.

Omschrijving van Figuur 2: "Geschiedenis van het CO₂ gehalte gemeten in de atmosfeer".

Op de verticale as staat het CO₂ gehalte van 0 tot 420 ppm. (parts per million). Op de horizontale as staan de jaartallen aangegeven van 1960 tot 2010. In de afgelopen 100 jaar is het CO₂ gehalte gestadig toegenomen van 280 naar 380 ppm.

In ondergrondse mijnen wordt nauwlettend toezicht gehouden op de opeenhoping van verschillende gassen die gevaarlijk kunnen zijn voor mijnwerkers. Dienovereenkomstig zijn veiligheidsdrempels voor mijnen vastgesteld voor talrijke gassen, waaronder CO₂. Het federale drempelniveau van de Verenigde Staten voor CO₂ in ondergrondse mijnen is momenteel 5.000 ppm (part per million) volgens het

Amerikaanse Ministerie van Arbeid. Tijdens de jaren 1940 en eerder was het drempelniveau meer dan 12.000 ppm. Dit is geen gevaarlijk niveau. Het is de concentratie waarbij mijnwerkers veilig uit de mijn kunnen worden verwijderd en de doorgangen geventileerd worden. Het CO₂-niveau in onze atmosfeer kan met meer dan 1300% stijgen voordat de huidige limiet voor mijnveiligheid (5000 ppm) wordt bereikt, en dit niveau is teruggebracht tot slechts 42% van de eerdere veilige limiet (12000 ppm). De huidige CO₂-concentratie in de atmosfeer is duidelijk veilig voor de mens en zal, bij de huidige toename, meer dan duizend jaar duren. Het is echter twijfelachtig of fossiele brandstoffen nog duizend jaar aanwezig zullen zijn.

--Zijn er ook voordelen aan CO₂? Koolstofdioxide is van nature aanwezig en in plaats van het leven in gevaar te brengen, is het noodzakelijk voor het leven. Planten kunnen niet leven zonder CO₂ en de mens kan niet leven zonder planten. Naast dit onmisbare voordeel zijn er nog andere belangrijke voordelen. Zonder een atmosfeer met broeikasgassen zou de aarde het leven niet kunnen ondersteunen. Koolstofdioxide is één van de atmosferische gassen die de temperatuur op aarde helpen matigen. Bovendien weet de landbouwsector al meer dan 100 jaar dat CO₂ een plantenmeststof is. Sommige telers verhogen opzettelijk CO₂ tot tien keer de normale concentratie om de plantengroei in kassen te stimuleren. Dit wordt "koolstofdioxide-verrijking" genoemd. Verhoogde CO₂-niveaus stimuleren een snellere groei, een grotere en productievere vruchtzetting en een verhoogde tolerantie voor zowel warmte als koude. Als gevolg van de toenemende CO₂-niveaus kunnen planten zowel hun groeiseizoen als de omvang van hun habitat (natuurlijke omgeving) uitbreiden. Planten hebben CO₂ nodig om te kunnen bestaan. Als het CO₂-gehalte daalt tot ongeveer 220 ppm, groeien planten zeer langzaam en als de concentratie daalt tot 150 ppm, stopt de groei volledig. Er is veel meer gevaar bij het verlagen van het CO₂-niveau dan bij het verhogen van het niveau.

--Landbouwscholen en boeren over de hele wereld hebben een verhoogde gewasopbrengst en een verhoogde bosgroei opgemerkt naarmate CO₂ in de atmosfeer is toegenomen. Honderd jaar geleden bevatte de atmosfeer ongeveer 280 ppm CO₂. Vandaag is de concentratie gestegen tot ongeveer 380 ppm. Zie Fig. 2 voor de concentratie van atmosferische CO₂ zoals gemeten in het Mauna Loa Observatorium, en Fig. 3 voor een vergelijking van gemeten atmosferische CO₂ met de huidige veilige limiet voor CO₂ in ondergrondse mijnen. Fig. 3 laat zien dat CO₂ verre van een vervuilende stof is die de gezondheid van mensen in gevaar brengt. Deze verhoogde concentratie helpt boeren wereldwijd om een hongerige wereld te voeden. Alle planten reageren gunstig op meer CO₂.

Figuur 3 geeft het verschil aan tussen het, veilige, toelaatbare CO₂ gehalte in mijnen, 5000 ppm, ten opzichte van het CO₂ gehalte in de atmosfeer, van respectievelijk 280 naar 380 ppm, over de jaren 1960 tot 2010

--Komt CO₂ alleen in de atmosfeer voor? De atmosfeer staat ook in contact met de oceanen. Gassen worden voortdurend uitgewisseld tussen deze twee omgevingen. Momenteel bevat de oceaan minstens 60 keer meer CO₂ dan de lucht. De oceaan is een grote buffer voor atmosferische gassen. Naarmate de oceaan afkoelt, gaat meer CO₂ in oplossing en terwijl de oceaan opwarmt, geeft deze CO₂ af. Omdat de oceaan na de zondvloed veel warmer was dan nu, is een grote hoeveelheid atmosferisch CO₂ opgenomen door de oceaan omdat deze is afgekoeld.

--Is CO₂ het belangrijkste broeikasgas? Volgens klimatologen vertegenwoordigen waterdamp en wolken ongeveer 60 tot 95% van het broeikasgas-effect, terwijl CO₂ een veel kleiner effect heeft. Wat

nog belangrijker is, is dat veel globale warmte voorraad-parameters en de relaties daartussen niet voldoende worden gemeten of begrepen. Wereldwijde klimaatmodellen zijn te onnauwkeurig en de belangrijkste invoergegevens zijn te beperkt om het initiëren van grote veranderingen in de wereldeconomie te rechtvaardigen. Klimatologen die aandringen op de agenda van de opwarming van de aarde, richten zich op een kleine broeikasgascomponent en negeren de belangrijkste factoren die bijdragen aan het broeikaseffect, waterdamp en wolken.

--Wat is de geschatte bijdrage van CO₂ aan de opwarming van de aarde? De opwarming van de aarde is te wijten aan de toename van CO₂ in de atmosfeer. Is dit redelijk? In de afgelopen 100 jaar is atmosferische CO₂ met 36% gestegen (van 280 ppm tot 380 ppm). Over hetzelfde tijdsinterval zou de globale temperatuur met 0,6 ° C zijn gestegen. Dit is een toename van 0,2%. Zelfs als alle toename van CO₂ wordt toegeschreven aan het verbranden van fossiele brandstoffen (wat niet het geval is) en de temperatuurstijging volledig te wijten is aan CO₂ (wat ook niet het geval is), is de correlatie tussen CO₂ en temperatuur vrij zwak. In het beste geval beweren de voorstanders dat een toename van de CO₂-uitstoot met 36% verantwoordelijk is voor een stijging van de temperatuur met 0,2%.

--Wat is de relatie tussen CO₂ en planten? De fotosynthese / ademhaling-vergelijking is als volgt: $6\text{CO}_2 + 6\text{H}_2\text{O} + \text{energie (zonlicht)} \rightarrow \text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6\text{O}_2$.

--Deze vergelijking toont een vereenvoudigde relatie tussen planten en de atmosfeer. Overdag verwijderen plantencellen die chlorofyl bevatten CO₂ en H₂O uit de atmosfeer, genereren een eenvoudige suiker en geven O₂ af. Zoals u kunt zien, zal de plant, als hij één molecuule CO₂ uit de atmosfeer verwijdert, deze vervangen door één molecuule zuurstof.

--Hoewel deze vergelijking bij daglicht in beide richtingen loopt, loopt deze vergelijking 's nachts alleen in omgekeerde volgorde. Tijdens de ademhaling wordt O₂ gecombineerd met suiker om het metabolisme van de plant te voeden en worden CO₂ en H₂O uitgestoten. Wanneer een plant sterft, verloopt de vergelijking omgekeerd (ademhaling) gedurende het gehele vervalproces totdat alle eerder uitgestoten O₂ is teruggenomen en alle CO₂ is teruggevoerd naar de atmosfeer. Tijdens hun levenscyclus produceren planten noch overtollige O₂ noch overtollige CO₂. Dit is een "nul-som-spel", maar met een vertragingstijd gemeten in jaren.

--De implicaties van de levenscyclus van een plant zijn opmerkelijk. Als planten tijdens hun levenscyclus noch overtollige CO₂ noch overtollige O₂ genereren, volgen daaruit twee conclusies:

- 1) planten genereerden niet het grote volume O₂ in onze atmosfeer, en
- 2) het planten van bomen levert geen permanente koolstofafwijkingen op. Dit stemt natuurlijk overeen met de Schrift. De atmosfeer werd gecreëerd (het evolueerde niet) en planten werden gecreëerd als voedsel (geen bron van O₂).

Wat is de mix van gassen in de atmosfeer? Geschatte concentraties zijn weergegeven in tabel 2.

Tabel 2: Samenstelling van de atmosfeer.

SOORT GAS	SYMBOOL	%
Stikstof	N ₂	78,07%
Zuurstof	O ₂	20,94%
Argon	Ar	0,93%
Koolstof dioxide	CO ₂	0,04%
Overige		0,02%

--Momenteel is er ongeveer 550 keer meer O₂ dan CO₂ in de atmosfeer. Honderd jaar geleden, toen CO₂ 280 ppm bedroeg, was er 750 keer meer O₂ dan CO₂. Het zou duidelijk zijn dat het omzetten van alle CO₂ in O₂ een minimale impact zou hebben op de totale O₂-concentratie, maar zou verwoestend zijn voor de planten. Zoals u zich zult herinneren, bevatte de aardse atmosfeer, volgens de evolutieer, ooit geen O₂. Ons wordt verteld dat O₂ alleen in onze atmosfeer bestaat als gevolg van fotosynthese. Zoals hierboven besproken, zet fotosynthese één molecule CO₂ om in één molecule O₂. Als de evolutieer correct is, bevatte de atmosfeer van de aarde ooit meer dan 21% CO₂.

- Volgens de Bijbel is CO₂ goed. Het is nodig om te leven. God schiep CO₂. Het is een plantenmeststof, geen verontreinigende stof. Het gevaarlijke niveau voor de mens ligt ver boven de concentraties die kunnen worden bereikt door al onze fossiele brandstofreserves te verbranden. Bovendien is de correlatie tussen CO₂ en een vermeende wereldwijde temperatuurstijging op zijn best zwak en hoogst waarschijnlijk twijfelachtig. Koolstofdioxide is een kleine BKG (Broeikasgas). Er moet ook aan worden herinnerd dat de CO₂ die vrijkomt bij het verbranden van fossiele brandstoffen werd onttrokken aan de atmosfeer die bestond in de wereld vóór de zondvloed. Als de CO₂ geen probleem was in de weelderige aarde vóór de zondvloed, zou het nu geen probleem moeten zijn. Toenemende CO₂-niveaus zijn geen bewijs van de opwarming van de aarde.

Het klimaat

--Sommige voorstanders van het broeikaseffect beweren dat klimaten de afgelopen 10.000 jaar relatief vast waren totdat de mens fossiele brandstoffen begon te verbranden en het klimaat op de wereld aantastte. Is dit echt waar?

--Klimatologen beseffen dat klimaten in de loop van de tijd variëren. Wereldklimaatkaarten zijn gebaseerd op gemiddelden verzameld over een paar decennia in het midden van de twintigste eeuw. Het is duidelijk dat klimaten gestaag veranderen met de tijd, waardoor planten en dieren zich dienovereenkomstig moeten aanpassen.

--Denk aan alle klimaatverandering geïnitieerd door de zondvloed. De aanvankelijke uniform warme wereldoceaan genereerde wereldwijd een sterk verbeterde verdamping en neerslag. De resultaten van deze neerslag waren niet alleen een ijstijd, maar ook weelderige regenwouden.

--Naarmate de gletsjers uit de ijstijd groeiden, drongen ze het begroeide land binnen en dwongen planten en dieren te migreren. Interessant genoeg lijkt het erop dat er tijdens de ijstijd een zeer productieve grasland gemeenschap bestond langs de rand van de warme Noordelijke IJsee. IJskapen bedekten uiteindelijk een groot percentage van het noordelijk halfrond; het grootste deel van Canada en de noordelijke staten, een groot deel van Siberië en Noord-Europa, samen met alle hoge bergketens wereldwijd. Terwijl deze grote ijsplaten zich terugtrokken, volgden plantengemeenschappen hun migratie. De planten werden vervolgens gevolgd door dieren.

--De westelijke VS, tussen de Rocky Mountains en de Sierra Nevada, bevatte ooit talloze grote meren. Salt Lake is het overblijfsel van één van deze meren. Archeologische vondsten duiden op een omvangrijke en diverse bevolking van mensen die in het verleden in deze regio woonden. Terwijl de meren verdampten, veranderden plantengemeenschappen waardoor mensen en dieren gedwongen werden naar elders te migreren. Op dezelfde manier was Noord-Afrika ooit veel natter en ondersteunde het meer steden en een uitgebreide landbouw. Terwijl de woestijn zich uitbreidde, werden de steden en landbouwgronden verlaten. Vergelijkbare scenario's deden zich voor op elk continent na de ijstijd. Het klimaat is dynamisch sinds de ijstijd en vereist dat planten, dieren en de

mens zich aanpassen. Vanuit een bijbels tijdsbestek vond de zondvloed plaats rond 2349 v.Chr. En de gletsjers begonnen zich rond 1850 v.Chr. Terug te trekken (vroegste schatting van de ijstijdpiek volgens Oard, en ook de tijd van de patriarchen).

--Veel geologen geloven dat de afgelopen eeuwen veel warmer waren dan in historische tijden. Geologische schoolboeken schatten dat sommige eeuwen maar liefst 13,9 ° C warmer waren. Dit is duidelijk bij het bekijken van museumdiorama's, parkdisplays en National Geographic-shows. Vorige eeuwen worden weergegeven als tropisch of subtropisch. Dit komt omdat de meeste fossiele planten tropisch of subtropisch zijn. Er moet ook worden opgemerkt dat de scheiding tussen de geologische perioden aanvankelijk waren gebaseerd op massa-uitstervingen. Veel evolutionistische geologen ondersteunen deze theorie nog steeds. Creationisten (die in de schepping geloven) beseffen dat de meeste sedimentaire gesteenten en hun ingesloten fossielen werden afgezet tijdens de Zondvloed, niet gedurende miljoenen jaren. Bijgevolg was er in werkelijkheid maar één massale uitsterving, de zondvloed. De tropische en subtropische planten die waren toegewezen aan de evolutionaire geologische tijdperken leefden allemaal ten tijde van de zondvloed.

--Ons wordt verteld dat de opwarming van de aarde zowel de frequentie als de ernst van stormen zal vergroten. Stormen worden echter aangedreven door het temperatuurverschil tussen een warme evenaar en koude polen. Dit temperatuurverschil stuurt koude fronten naar beneden vanuit het noorden en warme fronten omhoog vanuit het zuiden. Aangezien noordelijke en poolgebieden de gebieden zijn die naar verwachting het meest opwarmen door de opwarming van de aarde, zal het temperatuurverschil afnemen. Zo zou opwarming, als het daadwerkelijk zou plaatsvinden, resulteren in minder en minder zware stormen.

--De Bijbelse geschiedenis biedt de enige haalbare verklaring voor de ijstijd (warme poolzeeën na de zondvloed), het smelten van gletsjers en de ontwikkeling van woestijnen (afkoelende zeeën sinds de zondvloed). Vanuit Bijbels perspectief zijn we de afgelopen 4.350 jaar sinds de zondvloed getuige geweest van een enorme verandering in klimaten over de hele wereld, die geen van alle kunnen worden toegeschreven aan door de mens veroorzaakte oorzaken. De loutere aanwezigheid van klimaatverandering is geen bewijs van door de mens veroorzaakte opwarming van de aarde. Klimaatverandering is normaal en werd geïnitieerd door de zondvloed.

Temperatuur

--We worden gewaarschuwd door Al Gore, en op het nieuws, dat wereldwijde oppervlaktetemperaturen de afgelopen 100 jaar 1 ° F (0,6 ° C) zijn opgewarmd, en dat het nu warmer is dan ooit in de geschiedenis van de aarde. Als gevolg van deze "enorme" temperatuurstijging moeten we onmiddellijke en extreme actie ondernemen om plotselinge en dreigende wereldwijde rampen te voorkomen. Zoals vermeld in de vorige paragraaf, zullen de meeste geologen deze claim betwisten. Er wordt ook gezegd dat temperatuurrecords over de hele wereld worden verbroken, waarmee wordt geverifieerd dat we aan de vooravond staan van deze wereldwijde ramp. Dit zijn gewaagde uitspraken, maar zijn ze juist? Bij het behandelen van deze claims zullen we de geschiedenis van de temperatuur rapporten in drie delen beschouwen: verzameling van de temperatuurgegevens, gegevensverwerking en gegevensinterpretatie. Er zal worden aangetoond dat de foutmarge in elk van deze gebieden aanzienlijk hoger is dan de wereldwijde temperatuurstijging die de afgelopen 100 jaar is gerapporteerd.

Verzamelmethode

--De aarde is zeer groot. We hebben eenvoudigweg niet voldoende verzamelpunten (weerstations) om de gemiddelde oppervlaktetemperatuur van de aarde nauwkeurig te bepalen. Het probleem wordt gecompliceerd door de zeeën. Wanneer ongeveer 71% van de aarde bedekt is door de oceaan, maar de meeste weerstations op het land zijn, hoe kunnen we dan echt de temperatuur van de hele aarde weten? De National Weather Service (N. W. S.) stelt normen vast voor officiële weerstations. Volgens deze normen moet een weerstation worden aangewezen als een nieuw station als het weerstation vijf mijl (8 km) of 100 voet (30,5 m) hoog wordt verplaatst. Met andere woorden, de N. W. S. is van mening dat een nauwkeurige temperatuurbepaling over een groot gebied ten minste om de vijf mijl (8 km) een temperatuurmeetstation vereist. Er zijn ongeveer 1.221 klimaatmeetstations onder toezicht van de N. W. S. in de continentale Verenigde Staten. Volgens de N. W. S. vijf mijl-richtlijn moeten er minstens 124.800 stations in de continentale Verenigde Staten zijn. Het werkelijke aantal stations is minder dan 1% van het aanbevolen aantal als een nauwkeurige gemiddelde temperatuur voor de VS gewenst is. Met andere woorden, 99% van de VS is niet vertegenwoordigd door temperatuurmeetstations. De gemiddelde afstand tussen weerstations over de hele wereld is veel geringer dan in de Verenigde Staten. Hoe kunnen deze stations representatief zijn voor de hele wereld?

--Uit een recent onderzoek van 70% van de N. W. S. stations bleek dat 89% zelfs niet aan de plaatsingseisen van N. W. S. voldoet. Met het oog op een fout van de temperatuur van 2 ° F (1,1 ° C), die te wijten is aan de keuze van de vestigingsplaats, wat stelt dan een temperatuurverandering van 1 ° F (0,6-C) in 100 jaar voor? Geen betekenis.

--In een typische Amerikaanse stad kunnen temperatuurmetingen gemakkelijk verschillen met meer dan 1,7 ° C tussen verschillende delen van de stad. Bijgevolg kan de gerapporteerde officiële temperatuur een foutmarge van vele graden hebben. Als de gerapporteerde temperatuur voor een enkele stad niet echt representatief is voor die stad, hoe is dan het globale gemiddelde van dergelijke temperaturen representatief voor de hele wereld? Grote variaties in temperatuur bestaan ook op het platteland, afhankelijk van landbedekking, hoogte, helling en ligging.

--Het is bekend dat weerstations in de buurt van grote steden worden beïnvloed door wat het hitte-eilandeffect wordt genoemd. Weerstations die ooit in het land waren, zijn aangetast door asfalt en beton, waardoor de gemiddelde temperatuur in de buurt van het station is gestegen. Steden worden abnormaal warm en zijn niet representatief voor de grotere omgeving. Temperaturen in steden kunnen 6 - 14 ° F (3,3 - 7,8 ° C) warmer zijn dan het omliggende platteland.

--Temperatuur volmachten (boom-ringen, gletsjerijs kernen en Oceaan-sediment kernen) worden soms gebruikt in een poging om de geschiedenis van de temperatuur van de aarde, van ver in het verleden, te reconstrueren. Volmachten zijn uiterst onnauwkeurig en duidelijk niet representatief voor de hele aarde. Hoe kan de dikte van de boomring nauwkeurig worden gecorreleerd met een specifieke temperatuur? Is de ring breder vanwege hogere temperatuur, hoger vochtgehalte, beide of andere factoren? Ijskernen en oceaankernen zijn nog moeilijker te interpreteren, vooral omdat de temperatuur wordt geschat op basis van O₂-metingen en de leeftijd wordt geïnterpreteerd vanuit een evolutionaire tijdschaal.

--Als een toegevoegd punt, om de temperatuurgeschiedenis van de hele aarde nauwkeurig te meten, zou het nodig zijn om tegelijkertijd alle temperaturen te meten. Een 24-uur dag in New York is niet dezelfde tijdsinterval als een 24-uur dag in Los Angeles of Honolulu. Tenzij gelijktijdige tijdsintervallen worden vastgelegd en gemiddeld, introduceert de berekening een extra fout.

--Zoals je kunt zien, is het verzamelen van temperatuurgegevens niet erg nauwkeurig, zelfs niet in de Verenigde Staten. Weerstations in het grootste deel van de wereld voldoen niet aan de Amerikaanse normen. Het merendeel van de stations ondervindt een fout van minimaal 2 ° F (1,1 ° C). Kunnen we dan geloven dat een lange termijn verwarmingstrend van slechts 1 ° F (0,6 ° C) een aanzienlijk risico vormt?

Gegevensverwerking

--De wereldwijde geschiedenis van de oppervlaktetemperatuur is eigenlijk een gewogen gemiddelde van talloze temperaturen van weerstations over de hele wereld. Helaas verandert het aantal weerstations voortdurend. Tussen 1950 en 2000 varieerde het aantal weerstations in het Global Historical Climatology Network van meer dan 15.000 tot iets meer dan 5.000 op dit moment, waarvan de meeste zich op het land bevinden. Hoe kan een consistente en nauwkeurige globale temperatuur worden berekend wanneer het aantal en de locatie van stations drastisch verandert? Deze procedure plaatst de betekenis van een vermeende temperatuurstijging van 1 ° F (0,6 ° C) gedurende 100 jaar in twijfel. Wat is het effect van het elimineren van ongeveer twee-derde van de stations binnen een interval van 50 jaar? Als we 100 jaar terugkijken, is het natuurlijk onmogelijk om een constant aantal weerstations te behouden en ook te doen alsof we de mondiale temperatuur meten. Honderd jaar geleden waren er veel minder stations (ongeveer 10% van de huidige) en de meeste waren in de Verenigde Staten en Europa. Het idee van een betrouwbare 100-jarige geschiedenis voor de temperatuur van de aarde is een oxymoron (een onmogelijkheid). Het faalt per definitie. De temperatuur werd 100 jaar geleden zelfs niet gemeten over een groot deel van de aarde.

--De gemiddelde temperatuur die door klimatologen in de 100-jarige geschiedenis wordt gebruikt, is slechts het gemiddelde van de hoge en lage waarden (maximale en minimale temperatuur) bij elk weerstation voor elke dag van het jaar. Deze procedure introduceert een significante en onvoorspelbare fout voor elk station en is duidelijk niet nauwkeurig als u de ware temperatuur van het aardoppervlak wilt vastleggen. Deze methode zou alleen representatief zijn als de temperatuur uniform en symmetrisch varieerde tussen de hoge en lage temperatuurwaarden elke dag. Dit is een atypische gebeurtenis. De werkelijke gemiddelde temperatuur kan verschillende graden verschillen van een eenvoudig gemiddelde van de hoge en lage temperaturen, vooral als er gedeeltelijke bewolking wordt ervaren. Als individuele stations een dagelijkse temperatuurfout van meerdere graden kunnen ervaren, waarom zouden we dan over 100 jaar alarm moeten slaan bij een verandering van 0,6 ° C (1 ° F)? De vermeende temperatuurstijging ligt ruim binnen de foutmarge voor de dagelijkse meting van elk station.

--Zelfs als zeer nauwkeurige dagelijkse gemiddelde temperaturen beschikbaar waren van alle stations en het aantal stations constant was, zou de techniek van de globale middeling een fout introduceren waarmee rekening moet worden gehouden. Hoe bereken je een nauwkeurige en representatieve wereldwijde gemiddelde temperatuur van de ongeveer 5.000 stations? Berekent je dan een eenvoudig gemiddelde, worden de stations beoordeeld per gebied of is er een isothermkaart ontwikkeld? Als u per gebied beoordeeld, hoe bepaalt u het gebied dat wordt vertegenwoordigd door elk station? Overweegt u topografische grenzen zoals bergen? Wat gebeurt er met de grote gebieden die niet vertegenwoordigd zijn door stations? Als u een isothermkaart ontwikkelt, moet u kiezen uit een reeks methoden om het gebied van elke isotherm te gebruiken om een gemiddelde temperatuur te bepalen. De gemiddelde temperatuur berekend met behulp van deze wiskundig acceptabele technieken kan gemakkelijk variëren met meer dan 0,6 ° C onderling. De gekozen globale middelingstechniek introduceert een foutmarge die moet worden overwogen en gerapporteerd.

--Technieken voor gegevensverwerking introduceren ook een fout groter dan de vermeende temperatuurstijging als gevolg van de opwarming van de aarde. Indien in perspectief beschouwd, is er geen reden voor alarm bij een aangegeven temperatuurstijging van $0,6^{\circ}\text{C}$ (1°F).

Uitlegging

--Er is tegelijkertijd een breed scala aan oppervlaktetemperaturen op aarde. Tegelijkertijd kan het -100°F ($-73,3^{\circ}\text{C}$) zijn in Antarctica en $+130^{\circ}\text{F}$ ($54,4^{\circ}\text{C}$) in Death Valley. Er zullen plaatsen op aarde zijn die elke temperatuur tussen deze twee uitersten ervaren. Een aantal gebieden op aarde heeft temperaturen tussen -9°F ($-22,2^{\circ}\text{C}$) en $+9^{\circ}\text{F}$ ($-12,8^{\circ}\text{C}$) dit zijn slechts enkele cijfers. Volgens de regel van betekenisvolle cijfers kan het eindproduct van een berekening niet meer betekenisvolle cijfers hebben dan de component met het minste aantal betekenisvolle cijfers. Als we de gemiddelde oppervlaktetemperatuur van de aarde meten, kan het eindproduct niet meer dan één significant cijfer hebben, in dit geval $0,6^{\circ}\text{C}$ (1°F). We kunnen alleen de temperatuur van de hele aarde kennen binnen $0,6^{\circ}\text{C}$ (1°F). Daarom ligt een wijziging van 1°F ($0,6^{\circ}\text{C}$) in 100 jaar binnen de foutmarge van de berekening.

--Het is gebruikelijk in wetenschappelijke disciplines om een foutmarge aan te geven bij het rapporteren van samenvattende berekeningen. Zoals we hebben gezien, zijn er significante fouten in zowel procedures voor temperatuurverzameling als gegevensverwerking. Deze fouten kunnen variëren van enkele graden tot maar liefst 14°F ($7,8^{\circ}\text{C}$). Met het oog hierop ligt de foutmarge voor de wereldwijde temperatuurgeschiedenis ruim boven $1,1^{\circ}\text{C}$ (2°F). Als een echte foutmarge wordt gemeld, verdwijnt een temperatuurstijging van 1°F ($0,6^{\circ}\text{C}$) in 100 jaar als een onbelangrijkheid en verdampt het alarm bij stijgende temperaturen.

--In het westen van de Verenigde Staten en vele andere delen van de wereld gaan betrouwbare temperatuurregistraties gewoon niet verder dan 100 jaar terug. Als evolutie correct is en de aarde 4,6 miljard jaar oud is, hebben we voor het grootste deel van de geschiedenis van de aarde geen betrouwbare temperatuurgegevens. De laatste 100 jaar vertegenwoordigt slechts $0,0000002\%$ van de geschiedenis van de aarde. Zelfs met een 6000 jaar oude aarde (uit het Bijbelse verslag), beslaat de temperatuurmeting slechts $1,7\%$ van de aardgeschiedenis. Is dit een voldoende geschiedenis om te beweren dat de temperatuur van de aarde uit de hand loopt? Hebben we een betrouwbare temperatuurbasis van waaruit we de toekomstige temperatuur van de aarde veilig kunnen voorspellen en ons kunnen verbinden met het uitgeven van triljoenen dollars die de belastingbetaler moet opbrengen?

--Gezien het feit dat betrouwbare temperatuurmetingen een relatief recente gebeurtenis zijn en klimaten voortdurend veranderen, moeten we verwachten dat extreme temperaturen regelmatig worden doorbroken. Doorbroken temperatuurrecords bewijzen geen opwarming van de aarde of klimaatverandering. Ze geven alleen aan dat we een kleine greep hebben uit de temperatuurgeschiedenis van de aarde. Het is veilig om te zeggen dat zelfs als we de afgelopen 100 jaar nauwkeurige temperatuurregistraties hadden, het onmogelijk is om met vertrouwen het historische bereik van de oppervlaktetemperatuur van de aarde te weten of dat we een veilig niveau hebben overschreden en op weg zijn naar een ramp.

--Wat is het belang van de gemiddelde oppervlaktetemperatuur? Mensen, planten en dieren leven in gebieden waar de gemiddelde oppervlaktetemperatuur erg koud en ook erg heet is. Zelfs als de oppervlaktetemperatuur nauwkeurig bekend zou zijn, zou het van weinig belang zijn met betrekking tot de opwarming van de aarde omdat de atmosferische laag waarin warmte voortdurend over de

aarde wordt getransporteerd zes tot tien mijl dik is (troposfeer). Is de temperatuur van de rest van de troposfeer niet belangrijk?

--Op basis van de bovenstaande discussie kan worden geconcludeerd dat voorstanders van de opwarming van de aarde een nauwkeurigheid toekennen aan de huidige temperatuurmetingen van de aarde die niet door de onbewerkte gegevens wordt gerechtvaardigd. We hebben een korte temperatuurgeschiedenis die is verkregen van een klein aantal wijd gespreide, voortdurend veranderende, slecht gelegen, op het land gebaseerde, onnauwkeurig gemiddelde en niet-representatieve weerstations. Een temperatuurstijging van 1 ° F (0,6 ° C) in 100 jaar ligt ruim binnen de aanvaardbare foutmarge van het meetsysteem en rechtvaardigt zeker geen alarm. Eigenlijk hebben we geen idee wat de gemiddelde oppervlaktetemperatuur van de aarde is. Omdat de temperatuurverandering ruim binnen de foutenmarge ligt, kunnen we alleen maar concluderen dat de gemiddelde temperatuur op aarde stabiel is!

--Er zijn geen betrouwbare wetenschappelijke gegevens om vandaag een wereldwijd probleem van de opwarming van de aarde te bewijzen. De voorspellingen van een ramp zijn allemaal gebaseerd op een twijfelachtige temperatuurgeschiedenis en een nog verdachtere reeks zeer bevooroordeelde computerprojecties. Zoals we allemaal weten is de computeroutput alleen zo goed als de invoergegevens en de berekeningscomponenten. Beide zijn zeer verdacht.

--Ten slotte erkennen, zoals vermeld in de klimaatsectie, gerenommeerde wetenschappers dat veel van het verleden van de aarde aanzienlijk warmer was dan nu. De aarde is duidelijk niet warmer dan ooit tevoren en het huidige wereldwijde temperatuurmetsysteem aan de oppervlakte is te onnauwkeurig om een betrouwbare trend te identificeren. Het is duidelijk dat de gerapporteerde geschiedenis van de oppervlaktetemperatuur geen opwarming van de aarde bewijst.

Samenvatting van de Bijbel en de wetenschap

--Door het eerder besproken Bijbelse raamwerk te combineren met de zojuist beoordeelde basis wetenschappelijke gegevens, kan een korte, maar zeer nuttige geschiedenis voor CO₂ en planten worden opgebouwd. Deze geschiedenis zal helpen het probleem van de opwarming van de aarde in het juiste perspectief te plaatsen.

De Schepping

- God schiep de atmosfeer. De atmosfeer bevatte aanvankelijk voldoende CO₂ en O₂. Het is niet geëvolueerd.
- God schiep planten en dieren. Planten en dieren evolueerden niet, ze werden gecreëerd en de atmosfeer bevatte alles wat ze nodig hadden om te leven (CO₂ en O₂ in de juiste concentraties).
- Planten werden gemaakt als voedsel voor de dieren en de mens. Planten waren niet nodig om te voorzien in zuurstof voor het leven.
- Planten (zowel land als zee) en dieren met carbonaatomhulsels verwijderden CO₂ uit hun omgeving (atmosfeer en oceaan) terwijl ze zich voortplantten en de aarde bedekten.
- God schiep de mens en gaf hem heerschappij over de aarde. De mens werd bevolen de aarde te vullen, te onderwerpen en te heersen over de aarde, de planten en de dieren.

- De aarde is geschapen voor het levensonderhoud van de mens, het gebruik en het genot.

De zondvloed

- God oordeelde de wereld met de zondvloed. Grote hoeveelheden planten en dieren met een omhulsel (neem bijvoorbeeld een schildpad) werden begraven in de wereldwijde vloed, van Noach, die een jaar lang duurde.
- Tijdens de vloed werd een aanzienlijk volume warm water aan de oorspronkelijke oceaan toegevoegd. Het meeste warme water stroomde uit de aarde uit de fontein van de diepte. De oceaan was waarschijnlijk goed gemengd door de vloed, wat resulteerde in warme oceanen rondom de polen.

Na de Zondvloed

- Na de zondvloed begonnen planten (land en zee) en dieren met een omhulsel opnieuw CO₂ uit hun omgeving te verwijderen toen ze opnieuw de aarde gingen bewonen.
- De begraven planten werden fossiele brandstoffen (steenkool, olie, gas, teerzand) en zeedieren werden carbonaatafzettingen.
- De warme oceaan rondom de polen veroorzaakte een ijstijd. Enorme hoeveelheden water werden verdampt uit de warme poolzeeën en neergeslagen als sneeuw. Dit genereerde snel grote gletsjers landinwaarts vanuit de oceaan. Land direct grenzend aan de oceaan produceerde weelderige vegetatie die grote en diverse gemeenschappen van dieren ondersteunde (bijvoorbeeld wollige mammoet, paard, bizon, muskusos, eland, antilope, beer, enz.).
- Naarmate de gletsjers groeiden, daalde het oceaanniveau en werden tal van landverbindingen ontwikkelden zich tussen de continenten.
- Ongeveer 100 jaar na de zondvloed stopte God de mensen met het werken aan de toren van Babel door verschillende talen onder de mensen te creëren. Taalgroepen kwamen samen en velen begonnen over de aarde te migreren. De migratie werd vergemakkelijkt door warme zeeën die voor overvloedig zoet water en weelderige vegetatie zorgden, evenals de landbruggen die werden gecreëerd door een dalende zeespiegel als gevolg van ijstijd.
- Na verloop van tijd koelden de poolzeeën af, waardoor de neerslag van zowel sneeuw als regen afnam. Uiteindelijk begonnen de gletsjers zich terug te trekken toen het smelten de sneeuwval overschreed. Terwijl de gletsjers smolten, steeg de zeespiegel en werden de landbruggen langzaam bedekt. Binnenlandse meren verdampten en woestijnen ontwikkelden zich. Sommige woestijnen breiden zich nog steeds uit.
- Planten en dieren migreerden om zich aan te passen aan de veranderende klimaten. Bovendien nam de koele oceaan meer CO₂ op uit de atmosfeer. Naarmate de polen veel kouder werden, stierven de eens weelderige graslanden en bloeiende kuddes dieren uit.
- De mensheid heeft wildernis omgezet in agrarisch gebruik naarmate hun bevolking toenam.
- De zeespiegel bleef stijgen terwijl de gletsjers bleven smelten.
- Klimaten bleven veranderen en zetten nieuwe temperatuurrecords over de hele aarde.

Waarom is er geen reden voor alarm

- O₂ en CO₂ in de atmosfeer werden gecreëerd door God, deze evolueerden niet.
- De atmosfeer van vandaag bevat waarschijnlijk aanzienlijk minder CO₂ dan vóór de Zondvloed.
- CO₂ is noodzakelijk voor het leven en werd ten behoeve van planten en dieren gecreëerd.
- CO₂ is geen verontreinigende stof.
- Toenemende niveaus van CO₂ zijn gunstig voor planten.
- Het verlagen van CO₂-niveaus kan een ernstig probleem zijn.
- Het verbranden van fossiele brandstoffen brengt eenvoudigweg CO₂ terug in de lucht, waaruit het is ontstaan in de atmosfeer vóór de zondvloed. Toename van CO₂ in de atmosfeer keert een miljard jaar oude evolutionaire trend niet om, om het delicate evenwicht van de natuur te verstoren.
- Het huidige zuurstofniveau in de lucht is voldoende zonder het plegen van ongewone inspanningen door bomen te planten of de bosbouwindustrie verder te beperken.
- Planten werden gemaakt als voedsel voor mens en dier. Ze zijn niet nodig voor het opslaan van koolstof of voor het genereren van O₂.
- Gletsjers trekken zich al duizenden jaren terug sinds de zondvloed. Het grootste deel van de ijzige smelt vond plaats voordat de mens fossiele brandstoffen begon te verbranden.
- Gletsjers uit de ijstijd smolten als gevolg van koele zeeën, geen opwarmende zeeën.
- Klimaten zijn sinds de zondvloed constant aan het veranderen. Overweeg alle belangrijke klimaatveranderingen sinds de zondvloed en geïnitieerd door de zondvloed.
- Planten, dieren en de mensheid passen zich al duizenden jaren aan het klimaat aan.
- Recente wereldwijde geschiedenis van de temperatuur is onvoldoende om betrouwbare conclusies te trekken over trends of dreigende rampen.
- Verhoging van de concentratie CO₂ in de atmosfeer zal de gewasproductie over de hele wereld blijven vermeerderen, wat de mensheid ten goede komt.
- Noch smeltende gletsjers, toenemende CO₂, veranderende klimaten, noch de geschiedenis van de oppervlaktetemperatuur op aarde zijn het bewijs van de opwarming van de aarde.
- God heeft de controle over de geschiedenis en de klimaten van de aarde, niet de mens.

Conclusie

--De Bijbelse geschiedenis van de aarde, vervat in de eerste 11 hoofdstukken van het boek Genesis, biedt een nuttig en voldoende kader voor de evaluatie van het huidige probleem van de opwarming van de aarde. Zoals we hebben gezien, is CO₂ een natuurlijk atmosferisch gas dat essentieel is voor het bestaan van de mens. Het is geen vervuilende stof. De atmosfeer is waarschijnlijk deficiënt (onvolkomen) in CO₂ vergeleken met de oorspronkelijk gecreëerde atmosfeer. Het verminderen van CO₂ zou zeker problemen veroorzaken, maar het verhogen ervan niet. Het verbranden van fossiele

brandstoffen brengt alleen CO₂ terug naar de plaats van herkomst. Bossen moeten worden gebruikt voor het welzijn van de mens. Ze zijn niet nodig om O₂ te produceren en ze hebben geen intrinsieke rechten, maar moeten op een verantwoorde en effectieve manier worden beheerd.

--Basiswetenschap is consistent met de Bijbelse geschiedenis en pleit sterk tegen de hypothese van het broeikaseffect. Smeltende gletsjers en veranderende klimaten zijn geen indicatie voor door de mens veroorzaakte opwarming van de aarde. Deze natuurlijke fenomenen bestaan al duizenden jaren. Temperatuurgeschiedenis is onnauwkeurig en onbetrouwbaar. De opwarming van de aarde is gebaseerd op een evolutionaire aardgeschiedenis en een evolutionaire tijdschaal. Alles wat is gebouwd op een defecte fundering kan geen stand houden. **Opwarming van de aarde is een uitloper van evolutionair denken en leidt onnodig tot massahysterie. God heeft de controle over de aarde, niet de mens.**

--Het is te verwachten dat verschillende trends, die zich sinds de zondvloed voordoen, duidelijk zullen blijven: de zeespiegel zal stijgen naarmate de poolgletsjers blijven smelten en de woestijnen zullen uitbreiden. Deze trends hebben, zoals we hebben aangetoond, weinig te maken met CO₂, ze zijn een gevolg van een door God ingestelde gebeurtenis, de zondvloed. Overheden die grenzen aan zee of aan woestijnen moeten overwegen hoe ze deze trends efficiënt en economisch kunnen aanpakken.

--Er is geen levensvatbare rechtvaardiging, noch Bijbels noch wetenschappelijk, om de productie van CO₂ te beperken of de houtkap van bossen te beperken. Gezien het grote voordeel van CO₂ is het absoluut niet nodig om miljarden dollars uit te geven om iets te beperken dat buitengewoon goed is voor de mensheid en de aarde. We kunnen de schepping niet goed begrijpen, los van Gods Woord. Het bekijken van de opwarming van de aarde vanuit een perspectief van Bijbelse wetenschap brengt de broodnodige duidelijkheid over deze kwestie. Zoals in Psalm 119: 105 staat: "*Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad*".

Naschrift

--Twee vragen moeten nog worden beantwoord: wat moeten voorstanders van de opwarming van de aarde doen om te bewijzen dat er een echt probleem is, en wat moet de kerk doen met betrekking tot de aantijgingen over de opwarming van de aarde? Een antwoord op elk van deze vragen wordt hieronder uiteengezet.

Wat moeten voorstanders van de opwarming van de aarde bewijzen?

- Dat de opwarming van de aarde werkelijk bestaat
- Opwarming van de aarde veroorzaakt klimaatverandering
- Opwarming van de aarde wordt voornamelijk veroorzaakt door CO₂
- Het verbranden van fossiele brandstoffen is de belangrijkste oorzaak van de toename van CO₂
- Opwarming van de aarde veroorzaakt absoluut ernstige schade
- Voorgestelde oplossingen zijn effectief, eerlijk en economisch

Wat moet de kerk doen met betrekking tot de opwarming van de aarde?

- Zich inzetten om de wereld vanuit Gods perspectief te bekijken
- Begrijp en vertrouw op de Schrift als basis voor het leven
- Gebruik de Bijbel om de wereld te begrijpen en alle problemen te evalueren
- Help andere gelovigen te informeren
- Promoot de waarheid en verzet je tegen valse overtuigingen met zachtheid en respect.

Het is absoluut noodzakelijk dat de gelovigen worden onderwezen zodat ze Gods Woord kennen, Bijbels denken, Bijbels handelen (groeien in heiliging), en Gods Woord delen met anderen. Laten we God eren door beïnvloed en geleid te worden door Zijn waarheid (de Bijbel) en niet door de dwaling van de mens.

Dankwoord

--De auteur bedankt Dr. George Howe en Dr. Dennis Englin voor hun zeer behulpzame opmerkingen over de oorspronkelijke versie van dit artikel en ook de "peer review" (beoordeling door vakgenoten) commissie van de Creation Research Society voor hun kritiek.

Vertaald door L. H. Meijer.

www.bedelingdergenade.nl